

РЕШЕНИЕ

№ 4358

гр. София, 01.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

**ЧЛЕНОВЕ: Силвия Житарска
Адриан Янев**

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **2551** по описа за **2021** година докладвано от съдия Силвия Житарска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по постъпила касационна жалба от А. Е. Е., ЕГН: [ЕГН] против Решение № 20282693 от 22.12.2020г. по АНД № 11327/2020г., НО, 100 състав по описа на СРС, с което е потвърден Електронен фиш Серия К № 2250368 издаден от СДВР за наложеното му административно наказание за нарушение на чл.21, ал.2, вр., ал.1 от ЗДвП и на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.1, т.3 от ЗДвП му е наложена „глоба“ в размер на 100 лева.

В жалбата си, касаторът счита, че е неправилен извода на съда, че „направеното с жалбата възражение за липса на план за организация на движението е ирелевантно за производството“. Счита, че съдът не е отчел обстоятелството, че пътните знаци се поставят в съответствие с такъв план. Излага съображения, че проектите за организация на движението се изготвят, съгласуват и одобряват по реда на Наредба № 1 от 17.01.2001г. за организиране на движението по пътищата. Твърди, че липсва такъв план за участъкът, в който се твърди, че е извършено нарушението. Счита, че липсата на одобрен план за организация, прави незаконно поставянето на пътен знак на пътя, поради което сигнализацията на пътя не следва да бъде спазвана. Излага съображения, че административно наказващият орган не е представил доказателства за опровергаване на основаното възражение в жалбата, а именно липсата на

представени снимки за разположение на измервателното техническо устройство. Твърди, че по настоящето дело не са били предоставени видеоклиповете от техническото средство. Касаторът навежда доводи, че е узнал за издаването на електронния фиш едва след като е подал документи за издаване на ново свидетелство за управление на МПС, като на гишето в 06 РУ служителката му е връчила въпросния електронен фиш. Твърди, че когато е отишъл да си получи новия документ служителката му е заявила, че трябва да бъде платен фиша, за да си получи книжката. Сочил, че е заплатил глобата, за да може да си получи новата книжка. Моли съда да постанови решение, с което да се отмени решението на Р. и да се отмени изцяло процесния електронен фиш.

В хода на съдебното производство касаторът не се явява и не се представлява.

Ответник - жалба СДВР не взема становище по подадената касационна жалба.

СПП, представлявана от прокурор К. взема становище за основателност на касационната жалба. Моли съда да уважи жалбата и отмени решението на СРС.

Настоящият касационен състав на Административен съд – София град, като взе предвид събраните по делото доказателства от СРС и наведените от касатора възражения намира за установено от правна страна следното:

Предмет на оспорване е Решение № 20282693 от 22.12.2020г. по АНД № 11327/2020г., НО, 100 състав по описа на СРС, с което решаващият съд е потвърдил като законосъобразен Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение серия К № 2250368, издаден от СДВР, с който на А. Е. Е., за извършеното на 30.08.2018 г. в 10:40 часа, в района на [населено място], бул. Околовръстен път срещу магазин „А.“ екип на ОПП-СДВР, в чийто състав бил В. А. – младши автоконтрольор изпълнявал служебните си задължения, като осъществявал контрол по спазване правилата за движение, в частност измервал скоростта на движение на автомобилите в района, движещи се с посока от бул. С. шосе към бул. Ч. връх. Измерването на скоростта се извършвало с мобилна система за видеоконтрол – TFR1-M с радар с идент. № 575. Ограничението на скоростта в района била 80 км./ч. за населено място, въведена с пътен знак В26.

В 10.40ч. на същата дата и място била засечена скорост на движение на МПС – марка „Опел М.“ с рег. СА3025КТ. Била отчетена скорост на движение 101 км./ч. (след отчитане на допустима грешка в полеви условия 3% при скорост над 100 км./ч.). Лекият автомобил бил собственост на А. Е. Е., ЕГН: [ЕГН].

Въз основа на тези данни от СДВР бил издаден електронен фиш за налагане на глоба в размер на 100 лева на А. Е. като собственик на автомобила за нарушение на чл.21, ал.2, вр. ал.1 от ЗДвП.

За да постанови решението си СРС е приел, че обжалваният електронен фиш съдържа всички изискуеми реквизити съгласно чл.189, ал.4 от ЗДвП - териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Подчертал е, че техническото средство, с което е установено въпросното техническо средство е от одобрен тип и е било в съответствие с метрологичните изисквания, съобразно представените по делото доказателства, както и че в съответствие с разпоредбата на чл.165, ал.2, т.8 от ЗДвП мястото за контрол на

скоростта е било обозначено чрез поставяне на пътен знак в участъка от пътя, на който се осъществява контрол по спазването на правилата за движение чрез автоматизирано техническо средство. Решаващият съд се е аргументирал, че новата редакция на разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП /ДВ бр. 19/13.03.2015 г./ с оглед на легалното определение за автоматизирани технически средства и системи налага да се приеме за отпаднало обвързващото действие на трактовката по Тълкувателно решение № 1/2014 г. на ВАС, тъй като изрично се регламентира от закона ползването на мобилни технически средства и системи за автоматизиран контрол и санкциониране с електронен фиш по реда на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП. СРС е счел за неоснователно възражението на жалбоподателя, че друго лице е управлявало автомобила, доколкото съгласно чл.189, ал.5 от ЗДвП, след получаване на електронния фиш, жалбоподателят е следвало в 14-дневен срок да подаде писмена декларация до териториалната структура на МВР с данни за лицето, извършило нарушението и копие на свидетелството му за управление на МПС. В конкретния случай жалбоподателят не е посочил в декларацията друго лице, което да е управлявало лекия автомобил, поради което правилно е ангажирана неговата отговорност. Първоинстанционният съд е счел, че в конкретния случай е безспорно установено нарушението, доколкото при разрешена скорост на движение до 80 км./ч. за населено място, обозначена с пътен знак В26, съгласно нормата на чл.21, ал.2, вр. ал.1 от ЗДвП, водачът се е движел с 101 км./ч., превишавайки допустимата скорост с 21 км./ч.

При извършената служебна проверка за допустимост на касационната жалба, с която е сезиран, Административен съд - София град, в настоящия си касационен състав установи следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна - участник в първоинстанционното производство, в законния срок, до компетентния съд, което я прави допустима. Съгласно чл.63, ал.2 от ЗАНН, административният съд разглежда касационните жалби срещу решенията на съответните районни съдилища по реда на глава XII от АПК. Чл.218 от АПК, по принцип, свежда предмета на касационната проверка до посочените в жалбата пороци на решението, но същевременно задължава касационната инстанция да следи и служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Воден от така определения предмет на настоящето касационно дело, съдът намира оспорваното решение за валидно и допустимо. Касационната жалба е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение със законните последици от това. Съображенията на касационната инстанция за това са следните:

Въззивният съд правилно е установил фактичката обстановка по делото.

Съгласно разпоредбата на чл.21, ал.1 ЗДвП, на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава определените стойности на скоростта в km/h, която за пътно превозно средство Категория В – за населено място е 50 km/h, извън населено място – 90 km/h, а по автомагистрала – 140 km/h, а според ал.2, когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочените в ал.1, то това се сигнализира с пътен знак.

Съобразно чл.182, ал.1, т.3 ЗДвП - водач, който превиши разрешената максимална скорост в населеното място, за превишаване от 21 до 30 km/h, се наказва с глоба от 100 лева. Следователно, деянието, за което е наложена административна санкция на жалбоподателя е обявено от закона за наказуемо. В конкретния случай, съставеният електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано

техническо средство отговаря на изискванията на чл.189, ал.4 ЗДвП, а именно съдържа изискуемите данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане.

По отношение на въведените с касационната жалба възражения, че неправилен е извода на районният съд, че „направеното с жалбата възражение за липса на план за организация на движението е ирелевантно за производството“, настоящата касационна инстанция счита, че същото е неоснователно, тъй като противно на това твърдение, СРС е събрал всички относими към това обстоятелство писмени доказателства от които е направил обоснован извод, че в настоящото производство от значение е установяването на факта на поставен пътен знак, обозначаващ съответната разрешена скорост на движение, в случая – 80 км./ч., който факт въз основа на писмото от СО и приложената към него схема се установява по безспорен начин. Визираното възражение от жалбоподателя би имало значение единствено в административно производство по обжалване на индивидуален административен акт, който случай не е такъв.

По отношение на въведените с касационната жалба възражения, че административно наказващият орган не е представил доказателства за опровергаване на основното възражение в жалбата, а именно липсата на представени снимки за разположение на измервателното техническо устройство, настоящата касационна инстанция счита, че същото е неоснователно, тъй като протокола за използване на техническото средство, където е описано конкретното място на измерване на скоростта, респективно където е било поставено мобилното устройство за измерване, наред с приложения снимков материал, в който са описани координатите на местонарушението, служат за установяване точното място на поставяне на техническото средство за измерване, измерената скорост и регистрационния номер на автомобила, с който е извършено нарушението.

Въз основа на изложеното, в заключение изцяло се споделят изводите на въззивния съд, че административнонаказателната отговорност на касатора е законосъобразно ангажирана с издаването на електронен фиш серия на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.1, т.4 от ЗДвП за извършено нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП.

Съобразно гореизложеното и поради липсата на наведените с жалбата касационни основания, както и на други такива по чл. 218, ал.2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение като правилно, следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на осн. чл.221, ал.2, предл.1во от АПК,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20282693 от 22.12.2020г. по АНД № 11327/2020г., НО, 100 състав по описа на СРС.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.